

PRESSENS
FAGLIGE UTVALG

NORDLYS arbeider etter Vær Varsomplakatens regler for god presseskikk. Pressens Faglige Utvalg (PFU) behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål.

Adresse:
Prinsensgt. 1, postboks 46,
sentrum, 0101 Oslo.
Telefon 22 40 50 40,
telefaks 22 41 19 80.

Hva forskerne egentlig gjør

MARINBIOLOGI

Ingrid Wiedmann

Marinbiolog ved UiT Norges arktiske universitet

■ Forskningsdagene ved UiT Norges arktiske universitet, åpen dag ved Framsenteret, ulike arrangement

rundt UiTs 50 års jubileum og en UiT spesialforestilling på Hålogaland teater: I disse dagene viser forskningen i Tromsø seg fram. Uansett hvor du går i Tromsø, så formidler forskere til deg at forskning er spennende og at det er kjempegøy å være forsker. Som forsker står man på laben med «smell og bang» eksperimenter. Som forsker drar man på forsknings-tokt til iskanten. Som forsker kan man dykke til havets bunn.

■ Ja, dere har sikker alle skjønnet det: Forskere kan kanskje være litt nerdete, men de gjør skikkelige kule ting. De drar til steder hvor de færreste drar og de gjør ting som få andre har gjort før.

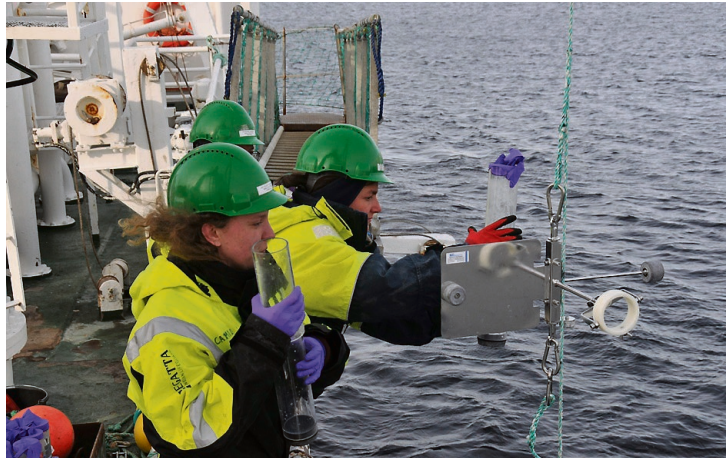
■ Men er det virkelig slik vi forskere har det på jobb? Står vi virkelig hver dag i en røyksky på laben? Eller drar vi i ukesvis på forskningstokt? Dessverre må jeg skuffe dere litt. Nei, det er ikke slik vi har det hver dag på jobb. Men hvordan er det da egentlig å være forsker?

■ Det er ikke helt enkelt å svare på. Jeg er midlertidig ansatt forsker ved UiT, og hvis jeg er helt ærlig så må jeg si at jeg ofte føler meg mer som en «altnulig forretningsdrivende» enn en forsker.

■ Hvorfor det?

■ Jeg er en blanding av lettmatros og turistguide når jeg er på feltarbeid. Når vi er ute med små båter kjører jeg vinsj og hjelper skipperen når vi legger til. Jeg spleiser tau for å sikre utstyret mitt, og jeg står isbjørnvakt når det trengs. På undervisningstokt lærer jeg norske og utenlandske studenter om alger, fisk og bunndyr her i nord, og ved siden av viser jeg dem hvordan man fileterer fisk.

■ Jeg er lærer og veileder og bidrar til å utdanne folk på universitetet. Jeg formidler kunnskap om havet til dem som kommer til å jobbe innen akvakultur, i forvaltning og i rådgiving i framtida. I tillegg viser jeg dem hvordan man skriver rapporter, holder presentasjoner, og jeg veileder dem til å jobbe selvstendig.

KALDFJORDEN: Her er jeg sammen med min Bachelorstudent Emma Persson (til venstre) på F/F Helmer Hanssen. Vi setter ut sedimentfeller i Kaldfjorden.

FOTO: BERNHARD SCHARTMÜLLER.

PÅ ISEN: Forskningstokt nord for Svalbard.

■ Av og til er jeg også sjef. Når jeg selv er fullt opptatt med ulike oppgaver, er det lite tid igjen til å stå på laben og analysere de prøvene som jeg har tatt på forskningstokt. Da må jeg finne penger og en student som kan gjøre jobben for meg, og dermed er jeg studentens nærmeste overordnede. Jeg blir da den første kontaktpersonen når studenten trenger hjelp. Hjelp til å få tak i norsk skattekort. Hjelp til å fylle ut timeliste. Hjelp til å resirkulere labavfall på riktig måte. Og siden jeg gjerne vil være en god sjef, så tar jeg meg tid til å vise studenten veien gjennom administrasjonsjungelen.

■ Jeg er også selger og økonom. Når jeg vil forske, trenger jeg penger. Derfor prøver jeg å selge mine forskningsideer til forskningsrådet, Framsenteret og andre institusjoner og stiftelser som lyser ut forskningsmidler. Jeg skriver søknader der jeg prøver å overbevise dem om at akkurat min forskningside er den aller beste. Den som de bare må støtte og gi penger til for å finne ny kunnskap om havet. Selvfølgelig vil de da også vite hvordan jeg kommer til å bruke hver eneste krone som de gir til meg. Så lager jeg budsjett, og hvis jeg virkelig klarer å overbevise dem til å gi meg penger, så må jeg følge med at pengene blir brukt til riktig formål og i riktig tidsperiode.

■ Ja, og når kvelden kommer og ting roer seg, da er jeg også

litt statistiker, litt grafiker, og faktisk også litt forsker. Da har jeg tid til å se på det som jeg har funnet i felt og i eksperimenter. Da kan jeg lage grafer som viser mine resultater. Da kjemper jeg med statistiske metoder som viser meg om det som jeg fant var en tilfeldig sammenheng, kanskje mellom havtemperatur og antall algeceller i vannet, eller om havtemperaturen faktisk har en effekt på antall algeceller i vannet. Ja, og når jeg sitter der med mine funn og prøver å tyde dem, da føler jeg meg for et kort øyeblikk som forsker. Men like etterpå tar jeg av meg forskerhatten og ifører meg forfatterhatten. Nå et det på tide til å skrive ned historien om havtemperaturen og antall alger i havet på en vitenskapelig korrekt, men også spennende måte, slik at andre gjerne vil lese om det jeg har gjort.

■ Så, hvis dere trodde - etter å ha deltatt på forskningsdagene og åpen dag på Framsenteret - at forskerne bare jobber ute på isen, på forskningsfartøy eller i laben, må jeg dessverre si: Beklagler, tro om igjen. Det å være forsker er så mye mer. Det er både opplevelser i isen, røyk og smell på laben, men det er også mye jobbing ved skrivebordet. Forskere er altnuligmenn og -kvinner og de jobber litt som lettmatros og litt som økonom, litt som selger og litt som lærer, litt som sjef og til syvende og sist også litt som forsker. Men akkurat denne kombinasjonen gjør det etter min mening veldig gøy å være forsker.

**Æ GIR DÆ
-50%**

**PÅ BRØD
KUN MANDAG**

KUN I TROMSØ BY

**Bare
lave priser**

REMA 1000

Gjelder i Tromsø by 22.10.2018 - Kun til private husholdninger. Vi tar forbehold om eventuelle trykfeil og at noen varer kan være utsolgt.